

rigt. Som bemyndigelsen er formuleret, er der således ingen som helst sikkerhed for, at omgørelser bliver afgjort i overensstemmelse med de sagkyndiges juridiske råd. Endvidere er det ikke muligt efterfølgende at kontrollere, om en konkret omgørelse er i overensstemmelse med de sagkyndiges juridiske råd, eller om der er truffet en i juridisk henseende usaglig beslutning af skatteministeren, da hverken Folketinget eller offentligheden kan få adgang til den rådgivning, som er indhentet af ministeriet forud for omgørelsen.

Den bemyndigelse, der allerede efter gældende regler er tillagt skatteministeren til at tage bekræftende til genmæle, når en kendelse fra Landsskatteretten er indbragt for domstolene, indeholder de samme problemer. Efter forslagsstillerens opfattelse er det imidlertid ikke et argument for at indføre en ny og mere vidtgående bemyndigelse til skatteministeren, som kan anvendes uden om domstolene. Tværtimod giver det grundlag for overvejelser om en præcisering af tilsvarende eksisterende bemyndigelser for at imødegå risiko for usaglig anvendelse af disse bemyndigelser.

Forslagsstilleren er også bekymret for, at en indførelse af den foreslåede bemyndigelse vil kunne opfattes som indførelse af en ny klageadgang direkte til ministeren. Endvidere er der en risiko for at bemyndigelsens blotte indførelse vil undergrave Landsskatterettens autoritet og troværdighed, såfremt dens kendelser uden om domstolene vil kunne omgøres af den til enhver tid værende skatteminister.

Skatteministeren har i bemærkningerne til den foreslåede lovbestemmelse understreget, at »det må forventes, at bestemmelsens anvendelsesom-

råde vil blive meget begrænset.« Dette er yderligere understreget af ministeren under lovbehandlingen. Også på den baggrund er det svært at se begrundelsen for at vedtage en så principiel ændring, hvor ministeren tillægges mulighed for uden om domstolene at omgøre Landsskatterettens kendelser.

Til nr. 2 og 3

I lovforslaget § 1, nr. 2, foreslås det, at den gældende adgang til genoptagelse af skatteansættelser efter skattestyrelseslovens § 35, stk. 1, nr. 7, udvides til, at der også kan ske genoptagelse, hvis hidtidig praksis er endeligt underkendt ved skatteministerens beslutning efter § 32, 2. pkt. (jf. den i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede ændring af skattestyrelseslovens § 32) eller ved en praksisændring offentliggjort af Skatteministeriet. Efter gældende regler kan genoptagelse kun ske, hvis hidtidig praksis er underkendt ved en dom eller en landsskatteretskendelse.

Tilsvarende udvidelser foreslås i den i lovforslaget foreslåede § 35 C, stk. 1, nr. 1, i skattestyrelsesloven vedrørende genoptagelse af fastsættelse af afgiftstilsvær, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Ændringsforslagene indebærer, at de foreslåede udvidelser af genoptagelsesadgangen for skatteansættelser og fastsættelse af afgiftstilsvær udgår. Ændringsforslagene har sammenhæng med ændringsforslaget under nr. 1.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring af ikrafttrædelsesbestemmelsen som følge af ændringsforslag nr. 1.

Lars Christian Lilleholt (V) Peter Christensen (V) Freddy Dam (V) Kristian Jensen (V) nfm.
Mikkel Dencker (DF) Colette L. Brix (DF) Charlotte Dyremose (KF) Else Theill Sørensen (KF)
Mogens Nørgård Pedersen (KRF) Erik Mortensen (S) Henrik Sass Larsen (S) Jacob Buksti (S)
Jens Peter Vernersen (S) fmd. Sophie Hæstorp Andersen (S) Morten Homann (SF)

Anders Samuelsen (RV) Pernille Rosenkrantz-Theil (EL)

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut havde ikke medlemmer i udvalget.